

Laptulajdonos:
 Ösv. VÁKÁR LAJOSNÉ
 Felelős szerkesztő
 RÉSZESEGH VIKTOR.
 Kiadóhivatal:
 Vákár könyv- és papírkereskedése Czikmeredán, hová a hirdetések árai és előfizetési díjak előre küldendők.
 Egyes szám ára Let 3.—

CSIKI LAPOK

Hirdetési ár:
 Egész évre Let 160.—
 Félévre " 80.—
 Negyedévre " 40.—
 Külföldre egy évre " 440.—
 Hirdetési díjak a legolcsóbban számítatnak.
 Késtratok nem adtnak vissza
 Nyilvántári költségek díja soronként Let 25.—
 Megjelenik minden vasárnap

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Megint választunk, mit tegyünk?

A multkori választás óta még másfél év sem telt el a megint választásra hurcolnak. Nyolc év alatt — hat választás! Még lakodalomnak is sok volna, nemhogy választásnak! Mert nem mondhatnók, hogy a választási felvonulás a legkellemesebb szórakozások közé tartozik, kivált a — csiki téiben. Minden ok meg van rá, hogy kissé borsongjunk a választásoktól. Vannak azonban mások, akik — úgy látszik — másképpen vélekednek. Akkor lendülettel és csörtetéssel vetik bele magukat a harci lármba, mintha epedve várták volna, hogy a küzdelemnek ez izgalmas napjai eljőjenek és hogy elszeghessék mindenfelé, mily rajongva szeretik őket polgártársaikat, — az istenadta népet. Érdekes, hogy nekünk, elárvult kisebbségieknek is bőven kijut ilyenkor a szeretetből. Amikor parlamenti képviselőink az országgyűlésen és máshol feltárják a mi fájó sebeinket és keserves panaszainkat: akkor egyedül állanak és rendszerint süket fülekre találunk. A választások előtt egyszerre megváltozik minden: aggasztó mértékben megszorodnak a — barátaink. A szegény, csőrében egy kis sajtot — akarom mondani — voksot tartó ütött-kopott székely hollót az egy- és kétkarikás, a keresztes karikás és karikátlan rókáknak egész tömege udvarolja körül a ígéretekkel dússadó andalító dalt énekel neki, hogy ellophassa — szavazatát.

Nekünk csak hét sipon, vagyis — hét listán szól a gyönyörű ének. Más hollóknak is ekképpen szól a nóta, de gazdagabb összhangban: 10—11 sipon.

Méltán kiálthatunk fel: micsoda komédia! Micsoda csunya túlekedés, marakodás a szabad prédaképpen odadobott koncon!

Nekünk is életét jelent a választás? Nem! Ha ezerszer, ha számtalanszor szólítanak is az urnák elé, mindannyiszor sorsdöntő napokat jelent az ránk nézve: a magyar egységnek, az összetartásnak, a becsületnek, a hűségnek, nemzetünk nagyobb családjához való ragaszkodásnak mindenki által figyelt nehéz próbáját. Alkalmunk nekünk a választás arra, hogy a magyarság 15 évek kibeszélhetetlen küzdelme, szenvedése és könnye után is hódító módon megmutassa egységét és erejét, isteni és emberi törvényeken alapuló jogaihoz, egy szebb, tisztultabb élethez való törhetetlen ragaszkodását, fájának magasabb érdekeihez való tántoríthatatlan hűségét és szeretetét, az élet feltételeiért vívandó küzdelemben semmi hazug ígérettel el nem tántorítható acélos fegyelmességét.

Szinte hihetetlen, ha a másfél évtized alatt velünk történtek után akad még közöttünk olyan együgyű és vak, aki ne látná, hogy csak önnön magunkban bízhatunk, csak egymás testvéri kezére támaszkodhatunk.

Mit tegyünk tehát? Azt, ami a legegyszerűbb és legtermészetesebb. E viharos napokban különösképpen csak nagy magyar családunk életérdekeire gondolunk s e gondolatból a *dermesztő hidegben is meleget fog* a lelkünk. Akkor nem ülünk fel semmiféle hazug csábításnak, hanem leküzdve minden akadályt, meghosva minden áldosatot, mindnyájan elmegegyünk, kivesszük a szavazó igazolványokat és megteesszük azt, amit a magyar kötelesség, lelkiismeret és becsület megalkuvást nem tűrő határozottsággal parancsol:

leszavazunk a magyar egységnek, a magyar családnak tiszta nevű képviselőire,

leszavazunk arra a listára, amelyen Dr. Pál Gábor, Dr. Sulyok István, Szabó Béni nevei állanak s amelynek jele, az egymásba fogó s így megnövekedő magyar erőnek szimbólumává lett

szorszójel: X

Egy nép politikai érettségének az a biztos jele, hogy kipróbált vezéreire, főképp ily döntő pillanatokban, minden mellékszempontot, minden egyéni jelentéktelen ellenszenvet félretéve, tud meg nem ingatható hűséggel és kitartással ragaszkodni. E ragaszkodás nemcsak a politikai belátás magas fokáról tesz bizonyosságot, hanem egyúttal a győzelemnek a legbiztosabb záloga.

Azok a nevek, akik nálunk és a többi vármegyében a szorszójeles listán állnak, nem a hatalom dróton rángatható bábai, hanem a magyarság igaz ügyének gondviselői harcosai. E nevek viselőinek a parlamenti szolgálat nem szórakozás vagy hiúság kérdése, hanem szívük leghensőbb ügye, népük léteérdekeinek megalkuvást nem ismerő védelmében. E nevek viselői részint a parlamentben, részint azon kívül mindig helytállottak, mikor szembe kellett nézni azzal az ellenséges ocsánál, amely minden magyaréletet elakart seperni ezen földön.

Csak az imént valának közöttünk a mieink; hallhattuk férfias melegségű bosszúideket, melyekben hol a humor derűjében, hol éles szavakkal tárták fel a politikai helyzetet, rámutattak kiáltó sérelmeinkre, rá eretünk végsett munkájukra. Meggyőződhetett mindenk,

hogy méltók voltak és méltók lesznek mindig bizalmunkra. Nem rajtuk mult, hogy többet nem tehettek. Most sem azért jöttek közénk, hogy ígéretekkel ámítsanak, hogy szavazatokat kolduljanak, hanem hogy küzdelmeinkben nekünk testvéri jobbot nyújtsanak.

Higye meg mindenki, hogy román polgártársaink szemében is imponáló lesz a magyarság határozott, fegyelmezett egysége, melyben tömör falanxként sorakozik veserei mögött. A kurtorgóknak, a nemzeti egységből kiépő s e lépésük miatt a világűrben koborló szegénylegényeknek, a fajuk vitalis érdekeit perzert áruú kufárlékeknek most talán vállvergető mosoly, később fitymálás és lenézés — népük reszeről pedig a jól megérdemelt megvetés lesz a jutalmuk.

Gyárfás Elemér, az erdélyi magyarság kimagasló politikai vezére mondotta, hogy a csiki székelyeknek egy tekintetben különösen szerencsés helyzete van: *vállásilag és fajilag egységes tömböt alkot.* Ez képesti őt arra, hogy *faji érzésben, messze világító gondolatokban a többi magyarságnak is erőssége és személye legyen.* Hozza fűszár: legyen erőssége a többieknek ne csak nagy gondolatokban, hanem nagy tettekben, hódítóan vonzó példaadásban is.

Egy egy ilyen választási alkalom nemcsak a léteérdekekhez való ragaszkodásnak, hanem egy nép becsületének a próbája is. *Mutassa meg tehát Csikvármegye szintiszta székelysége, hogy a kabátok és zekék alatt szintiszta magyar szív is lakik!* A. V.

Csikmegye székely lakosságához!

Az utolsó öt év alatt már a negyedik országos választást értük meg, pedig a törvény szerint a választás érvényessége negy évi időtartamra terjed. Az országgyűlésnek csaknem minden évben való feloszlása feldulja, a lakosság nyugalma.

A román lakosság is megelégette már a sok választást, amely annyi ellentétet idéz elő az ő soraiban is. A csikmegyei székely lakosság azonban oly sok szenvedést és meghurcoltatást viselt el már a multban, hogy sokkal több oka van a választásoktól való irtózásra, mint a román népnek.

Nem a romániai magyarságtól függ azoknak az okoknak a megváltoztatása, melyek a folyton ismétlődő választásokat előidéznek. Mi csak azt tehetjük meg, hogy a saját nemzetünk jogos követeléseinek és oly sok oldalról veszélyeztetett érdekeinek védelmére egyetértő akarral gondoljunk az országgyűlésben való képviseltetéséről, mindannyiszor, amikor az országos választások erre lehetőséget nyújtanak.

A romániai magyarság lélekszáma csakély a többségi nép lélekszámaival szemben. Akkor is kevesen vagyunk tehát, ha mindnyájan egy táborban vagyunk. Ha pedig még félrevesztések és bujtogatások is őket verhetnek közöttünk, akkor a mi nemzetünk parlamenti képviselőinek létszáma, jelentősége és sulya is csökken.

Most is akadnak székely emberek, kik a Magyar Párt ellen, szegyenletes eszközökkel igyekeznek megbontani összetartásukat. Teljesen valótlán vádakot hirdetnek a Magyar Párt volt szenátorai és képviselői ellen legfőképpen a bankokkal és az adósságrendesési törvénnyel

kapcsolatban. Számos községben megoáfolhatatlan adatokkal igazoltuk már a vádak alaptalanságot és folytatjuk a felvilágosításokat tovább mindazon községekben, hová a közzétett program szerint meg elmehetünk.

Csikmegye minden községet nem látogathatjuk meg, mert nem jut ki az időből. Ne legyen neheztelés azért sehol, mert nem voltunk képesek többfelé elmenni, mint a hová tervbe vettük.

Aki magát magyarnak vallja, annak az a faji kötelessége, hogy részt vegyen a választásokon és lelkiismerete nemzeti érzése szerint adja le szavazatát a Magyar Pártra. Aki nem est teszi, az vétkezik a közös sors kötelessége ellen.

December hó 20 án (szerdán) lesz a képviselő választás.

December hó 22-én (pénteken) az általános szenátorságra nem lesz választás, mert a Magyar Párt jelöltjével Dr. Gyárfás Elemérrel szemben nem adatott be más jelölés és így nem kell szavazás legyen.

December 28 án tartandó szenátorválasztásra pedig, melyen a községi tanácsosok szavaznak, a Magyar Párt nem nyújtott be jelölést.

Nem jött létre semmiféle paktum, amely ezt kikötötte volna, hanem a Magyar Párt csikmegyei választmányának felhatalmasága alapján otelekedtünk így, hogy megkíméljük a csikmegyei székely lakosságot azoktól az üldözésektől és szenvedésektől, amelyeket különben el nem háríthatunk volna.

Czikmereda, 1933. december hó 14-én.

Pál Gábor dr.,
 a Magyar Párt csikmegyei elnöke.

